

Nr 132.

Av herr **Andersson, Karl, m. fl.**, om ökat anslag till bidrag till handelshamnar och farleder.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under sjätte huvudtiteln (p. 29) föreslagit riksdagen att till bidrag till handelshamnar och farleder för budgetåret 1951/52 anvisa ett anslag av 900 000 kronor. 1944 års hamnutredning har beräknat investeringsbehovet för handelshamnar fram till år 1960 till 35 à 40 miljoner kronor om året. Det häremot svarande behovet av statsbidrag kan uppskattas till, lågt räknat, 5 miljoner kronor per år. För innevarande budgetår disponibla medel förutsättas komma att helt tagas i anspråk under budgetåret. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen finner en väsentlig höjning av anslaget för budgetåret 1951/52 påkallad samt föreslår, att det samma för nämnda budgetår uppföres med 2 000 000 kronor.

En hel rad förslag till om- och tillbyggnad av handelshamnar, för vilkas utförande statsbidrag ifrågasättes, föreligga utarbetade. Dessa förslag röra sig sammanlagt om mycket höga belopp. Dessutom ha den senaste tidens händelser aktualiserat ytterligare utbyggnad av handelshamnar, särskilt på västkusten.

Läget i Göteborgs hamn har under den senaste tiden varit ytterst ansträngt och medfört förseningar av fartyg och gods. Stora mängder järnvägsagnar — upp till 2 000 per dag vid vissa tider — ha varit blockerade med varor, som inte kunnat lastas eller lossas.

Raset vid Surte i september förra året, då såväl sjö- som järnvägsförbindelserna mellan Göteborg och vänerhamnarna i ett slag avbrötos, visade hur riskfyllt det kan vara att lita till en enda hamn vid västkusten.

Utbyggnad av flera handelshamnar vid västkusten är redan för den normala handeln ett stort behov. Vid krigsfara, med risk för avspärning, blir det en beredskapsåtgärd i allra högsta grad. Erfarenheten från senaste världskriget visar, att våra västkusthamnar kunna bli vårt lands enda förbindelseväg med världshaven, när det gäller export och import. Att ha dessa hamnar i god beredskap och samtidigt fördelade till olika trafikleder inåt land är en angelägenhet av största vikt när det gäller införsel av för landet viktiga och oumbärliga varor. Hela vår militära beredskap, liksom hela folkförsörjningen, är ju beroende av tillförsel av varor utifrån andra länder.

Att i nuvarande läge tillse att våra handelshamnar äro i sådant skick att de kunna betjäna den ökade trafik, som är att emotse, torde därför vara en beredskapsåtgärd, som inte får förbises eller fördröjas.

Med stöd av det anförda få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till Bidrag till handelshamnar och farleder för budgetåret 1951/52 anvisa ett reservationsanslag av 2 000 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1951.

Karl H. Andersson.

Gunnar Spetz.

Erik Arrhén.

Gustaf Karlsson.

Herbert Hermansson.